ENERGIILE ÎNTREGULUI POPOR — CĂTRE ÎNDEPLINIREA HOTĂRÎRILOR CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI!

Într-o atmosferă de puternic entuziasm, de înaltă responsabilitate și angajare comunistă, au avut loc — între 19 și 21 iulie 1972 — lucrările CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI, un act de însemnătate istorică în viața poporului nostru.

Desfășurată în condițiile unei vaste activități creatoare depuse de clasa noastră muncitoare, care a ținut să cinstească acest eveniment epocal printr-o participare integrală la procesul de producție, prin suplimentarea considerabilă a angajamentelor luate inițial, în întrecerea socialistă — ceea ce a fundamentat vibranta chemare patriotică, CINCINALUL ÎN PATRU ANI ȘI JUMĂTATE! — Conferința Națională a beneficiat de un document de o uriașă valoare teoretică și practică, RAPORTUL PREZENTAT DE CĂTRE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU.

Sintetizînd vasta experiență a Partidului Comunist Român în domeniul construcției socialiste, Raportul secretarului general expune într-un înalt spirit de maturitate comunistă problemele de bază privind dezvoltarea economico-socială a României în următorii ani, și în perspectivă, perfecționarea conducerii planificate a societății și dezvoltarea neîntreruptă a democrației socialiste, creșterea rolului conducător al partidului în edificarea socialismului și comunismului, definirea marxist-leninistă a rolului națiunii, a modului de rezolvare a problemei naționale, politica externă a partidului și statului nostru.

Luările de cuvînt în ședințele plenare și în lucrările secțiunilor, cu participarea unui foarte mare număr de delegați și de invitați — expresia înaltului democratism care caracterizează viziunea politică și stilul de muncă al partidului nostru au condus la elaborarea și adoptarea în unanimitate a unor importante documente, care vizează principalele domenii ale activității viitoare și a căror transpunere în viață va permite patriei noastre să facă noi și hotărîtori pași pe drumul bunei stări și al civilizației.

„Preocuparea fundamentală a partidului, arăta tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în Raportul prezentat Conferinței, **țelul suprem al politicii sale, rațiunea însăși a construcției orînduirii socialiste și sensul a tot ceea ce înfăptuim este creșterea bunăstării materiale și spirituale a maselor, satisfacerea cît mai deplină a nevoilor întregului popor, asigurarea condițiilor pentru manifestarea plenară a personalității umane".**

Și ca un ecou, ca o hotărîre și un angajament sacru la aceste cuvinte de mare înțelepciune și noblețe, răsună răspunsul din Rezoluția Conferinței Naționale a P.C.R.

„Conferința Națională apreciază că stă în puterea poporului nostru, condus de partid, de a asigura accelerarea dezvoltării economico-sociale a României, realizarea înainte de termen a planului cincinal, creșterea mai rapidă a bunăstării maselor, înfăptuirea minunatului program de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate pe pămîntul României".

Conferința Națională s-a încheiat! Poporul nostru, în salopetă de lucru, sumecîndu-și mînecile, a trecut de îndată la înfăptuirea noilor și complexelor sarcini pe care ea le-a trasat. În cadrul acestui consens unanim, în acest magnific marș al muncii, se încadrează cu tot elanul și entuziasmul, tineretul sportiv al patriei, hotărît să pună umărul la realizarea integrală și exemplară a mărețului program stabilit de partid!

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

PE MARGINEA CONSFĂTUIRII ANTRENORILOR DIVIZIONARI

O DEZBATERE SUB NIVELUL AȘTEPTĂRILOR

Recenta consfătuire a antrenorilor divizionari A, desfășurată la începutul săptămînii trecute în Capitală și-a propus, poate pentru prima oară după mulți ani, să iasă din șablonul obișnuitelor instructaje, al dezbaterilor formale, în cadrul cărora nu se spunea de regulă, nimic nou și, mai ales, se evita a se spune lucrurilor pe nume. De astă dată, însă — așa cel puțin după cum a rezultat din intențiile conducerii F.R.F., exprimate de președintele acesteia, **Mircea Angelescu** — s-a încercat organizarea unor discuții largi, în urma cărora forumul antrenorilor să poată lua și hotărîri de viitor, hotărîri cu putere de lege pentru dezvoltarea în perspectivă apropiată a fotbalului românesc.

Acestea au fost intențiile acelora care au inițiat și au asigurat desfășurarea consfătuirii. Și mărturisim că o asemenea formulă-proiect pentru dezbaterea problemelor ni s-a părut mult mai aproape de rolul și răspunderile reale ale tehnicienilor, care se ocupă în prezent de pregătirea celor mai bune echipe divizionare. De aceea, am și așteptat, cu mai mult interes ca de obicei, acel punct al ordinei de zi care permitea — în cazul nostru obliga chiar — pe participanți să ia cuvîntul, să-și spună părerea în legătură cu problema centrală a consfătuirii: **instruirea**. Acest capitol de bază al marii performanțe, o veritabilă ecuație, rezolvată teoretic, dar în practică, cu încă multe necunoscute care în fapt contribuie decisiv la nivelul actual al fotbalului nostru, situat în prezent sub baremul de calitate al fotbalului modern.

Și cum au răspuns antrenorii, din primul nostru eșalon divizionar, invitației de a lua parte la discuții, de a-și aduce aportul în cadrul unui astfel de schimb de opinii și de experiență destinat să stabilească niște repere de viitor în munca de instruire și educație?

Un prim răspuns, mai mult decît semnificativ, l-am putea aprecia pe acela care, chiar de la început, ne-a pus în fața unei probe de insuficientă adeziune a antrenorilor față de ideea efortului colectiv al consfătuirii îndreptat în direcția elucidării cauzelor unor neîmpliniri și a găsirii soluțiilor corespunzătoare de remediere a lipsurilor. Mai precis, va trebui să spunem că cifra celor opt înscriși la cuvînt (dintre care numai primii cinci pot fi considerați că au făcut-o din proprie inițiativă, adică: **D. Nicolae — Nicușor, C. Rădulescu — Sport club, N. Proca, I. Motroc** și **V. Stănescu**) ni se pare mult prea redusă față de numărul total al celor 26 de participanți! Cu alte cuvinte, au fost, la consfătuirea de sfîrșit de campionat a antrenorilor, mai mult de două treimi dintre tehnicienii socotiți ca cei mai buni ai fotbalului nostru, **care n-au avut de spus nimic, nici măcar un singur cuvînt, în legătură cu aspectele specifice pe care le oferă procesul de instruire în colectivele unde fiecare își desfășoară activitatea profesională!**

Deși reală, o asemenea situație — reală prin forma ei de manifestare concretă — este, totuși, greu de crezut. Pentru că nimeni nu ne poate convinge că ar putea exista un antrenor, angajat plenar în munca de instruire la nivelul cel mai înalt competițional care să nu aibă de adus o cît de mică contribuție personală într-o dezbatere deosebit de importantă ce-și propune, în esența lucrurilor, a găsi căile de emancipare ale fotbalului nostru.

Cel de al doilea răspuns al participanților la consfătuire, de astă dată aparținînd numai acelora care au luat cuvîntul, a lăsat impresia unei incomplete înțelegeri a fondului problemei, a sensului major al acțiunii inițiate de F.R.F., în scopul determinării unor cauze precise pe planul instruirii și selectării soluțiilor celei mai eficiente pentru realizarea superioară a acesteia. Cu toate că s-au indicat niște jaloane, reprezentînd în ultimă analiză principalele aspecte cauzale ale mediocrei comportări a echipelor noastre divizionare, în ediția de campionat recent încheiată și anume: **capacitatea de efort, obiectivizarea antrenamentelor și jocului, recuperarea efortului fizic, evidența efortului fizic, jocul-școală, pregătirea centralizată ca metodă de instruire, exigența față de îndeplinirea sarcinilor**

> ● TEHNICIENI CARE TAC CÎND SÎNT INVITAȚI SĂ-ȘI SPUNĂ CUVÎNTUL
> ● UNII NU PUN PUNCTUL PE „I"
> ● MESERIA TREBUIE PROBATĂ CU CONTRIBUȚII PROPRII PE PLANUL NOUTĂȚILOR ÎN INSTRUIRE

Cu unele excepții **(N. Proca, I. Motroc, V. Stănescu)**, antrenorii care au luat cuvîntul **au neglijat sau au evitat chiar să pună punctul pe „i" în materie de instruire, crezînd la un moment dat impresia, nu a unei consfătuiri tehnico-metodice, ci a unei ședințe de lucru fără temă, în care fiecare se justifică într-un anumit fel cu argumente care nu țin de pregătirea jucătorilor, de activitatea sportivă propriu-zisă.** Așa se și explică repetatele devieri de la ideea centrală a consfătuirii, diversele încercări de a trece multe neîmpliniri pe seama relațiilor antrenor-club, a unor pretinse condiții materiale insuficiente, a activității echipei naționale etc. Fără a omite din aprecierea oricărui rezultat și astfel de importante elemente de analiză, credem, că, în cazul nostru s-a făcut apel la acestea mai mult în intenția eludării principalelor răspunderi decurgînd din organizarea și desfășurarea procesului de instruire. **Pentru că numai așa putem înțelege de ce s-au spus atît de puține lucruri despre modul cum fiecare antrenor a încercat (dacă a încercat!) să spargă plafonul realizărilor mediocre, punînd în practică noutățile pe planul performanței internaționale; despre angajamentul jucătorilor în îndeplinirea unor obligații față de pregătire și jocul competițional; despre efortul convergent pe planul instruirii și educației pentru îmbunătățirea capacității de efort, a eficacității, a spiritului de disciplină și sportivitate.**

Dacă invitația făcută participanților la începutul consfătuirii ar fi avut cu adevărat ecoul nu numai dorit, ci și normal în astfel de împrejurări, sîntem siguri că și consfătuirea antrenorilor divizionari A s-ar fi situat la nivelul unor exigențe maxime. Altminteri, însă, ne exprimăm părerea că eficiența unei asemenea acțiuni s-a situat — în ciuda unor străduințe organizatorice lăudabile și a unor materiale de analiză centralizată valoroase, — **sub nivelul așteptărilor.** Și acest lucru va trebui să constituie un punct de plecare pentru activitatea viitoare a Colegiului central de antrenori.

ACTUALITĂȚI

● Întîlnirea inter-țări cu Israel, prevăzută pentru data de 23 decembrie, este perfectată în principiu, astfel că programul de toamnă al echipei naționale va cuprinde patru jocuri: cu **Austria** la 3 septembrie (amical), **Finlanda** la 20 septembrie (preliminarii C.M.), **Albania** la 29 octombrie (preliminarii CM) și **Israel** la 23 decembrie (amical).

● Astăzi, miercuri, **U.T.A.** susține o partidă amicală cu **V.S.S. Kosice**, după care-și va continua pregătirile pînă la plecarea în turneul în Olanda, Franța și Belgia.

● În cadrul pregătirilor pentru viitorul campionat, **Sport Club Bacău** a perfectat un turneu în U.R.S.S. între 1—12 august.

● Numărul echipelor din seriile campionatului republican al juniorilor și școlarilor a fost majorat de la 12 la 14. Campionatul va începe la 3 septembrie.

CARNETUL SCRIITORULUI | EUGEN BARBU

IDEI DE VARĂ (IV)

Avem un al treilea club de fotbal: **Sportul studențesc!** La Oradea aud că se pregătește al patrulea și la drept vorbind nu înțeleg ce mai așteptăm ca să facem din toate formațiile noastre de fotbal niște adevărate asociații? În ritmul acesta ne apucă anul 2 000 și tot vom mai avea de constituit prin Divizia B cîte un clubulet la mama lui...

Așadar ce ar fi în concepția ideală un club de fotbal?

Mi se pare că prima condiție ar fi aceea a asigurării unor posibilități materiale ce nu ar fi supuse unor regulamente depășite și lipsite de orizont, după aceea ar veni **specializarea** strictă, dedicarea adică cu trup și suflet unei singure discipline: cea a balonului rotund. Englezii au descoperit America soccerului de multișor și nu fac atîta caz de ea. Ce ar fi greșit după unii în dedicarea în exclusivitate fotbalului? Ambiții mari duceau, în trecut și astăzi, la cultivarea unor campioni pe mai multe planuri: în volei, în baschet, în atletism și așa mai departe. De acord, dar...

Ce ne împiedică pe noi, așa cum am dedicat un club automobilului, să dedicăm în exclusivitate un club atletismului? Asta nu ar supăra pe nimeni, dimpotrivă! De cînd aștept o Iolanda Balaș pe **Republicii** fără sprijinul tribunei a doua de la cuplaj! Ce e rău că ne dedicăm cu totul antrenamentelor pentru stăpînirea unei tehnici superioare în fotbal, mai ales acum cînd cerințele lui au crescut considerabil?

Nu știu dacă **Argeșul** a luat campionatul, pentru prima oară în istoria fotbalistică a Piteștilor, pentru că a devenit mai de mult club, cum nu sînt sigur că cu efectivul pe care-l are în prezent **Sportul studențesc** va supraviețui în Divizia A, numai pentru că se numește CLUB! Dar oricum, acea jumătate de pas atît de necesară spre ceva mai bun s-a făcut. Există adică ideea unei dedicări stricte într-o singură direcție. Dar asta nu mi se pare totul. După noi prima condiție a asigurării succesului unui club este aceea de a te gîndi la viitor. Știți cu toții cîte echipe de pitici și juniori au cluburile britanice și cele sovietice, cum știți cîte terenuri de joc sînt puse la dispoziție copiilor în alte locuri. Înseamnă la noi ideea de club, înainte de orice, crearea în afara sălii de gimnastică pentru echipa întîia, a terenurilor ajutătoare și nașterea acelor incinte, dedicate micuților care vor fi vedetele de mîine? Pînă acum semne nu există. Citim în toate ziarele că unele terenuri de joc sînt dedicate altor activități împotriva regulamentelor statuate, că pentru pitici nu prea se găsesc mici suprafețe de joacă din motive urbanistice binecuvîntate. Și-atunci? Atunci am întocmit ca în anecdota cu canapeaua un regulament de ți-e mai mare dragul: de la echipele din categoriile inferioare putem lua jucători, oricînd și în condiții avantajoase, asta pentru întărirea garniturilor de primă categorie. Nimic de zis: la capitolul efective, **U.T.A.**, de pildă, nu stă deloc fericit. Aș zice că U.T.A. trebuie ajutată, ca și **Rapidul**, ca și **Jiul** și alte nevoiașe din periferia clasamentului. Dar ele, aceste cluburi, ce au făcut pentru a-și asigura schimbul de mîine? Se poate răspunde că vedetele și personalitățile în fotbal nu se nasc peste noapte. De acord, dar de ce încurajăm pe de altă parte aglomerarea de jucători buni la cîteva cluburi, și le lăsăm pe altele într-o paragină de ți-e mai mare dragul? **C.F.R. Cluj** a supraviețuit și anul acesta ca în alți mulți ani, dar de cîte ori va mai reuși? Crede doctorul Rădulescu că este un om providențial sau dacă o crede, cît bănuiește că va mai fi ajutat de șansa sa personală și de nesansa altora? E drept că la unele cluburi munca cu schimbul de mîine a existat în bune forme organizatorice și cu un preț material destul de ridicat. Mă gîndesc la **Steaua**, la **Dinamo** și la **U. Cluj**, dar **schimbul de mîine** trebuie organizat la **toate cluburile** de fotbal din țară, fie că ele se numesc ca atare sau încă nu se numesc...

Așadar, **Argeșul, F. C. Galați** și — acum **Sportul studențesc**... Foarte bine. Cine e la rînd, că eu, unul, mă grăbesc, fie chiar și pentru banalul motiv că argeșenilor le-a priit regimul de club...